

LIETUVOS RESPUBLIKOS LYGIŲ GALIMYBIŲ KONTROLIERIUS

SPRENDIMAS

DĖL GALIMOS DISKRIMINACIJOS KALBOS PAGRINDU

VŠĮ KLAIPĖDOS MIESTO POLIKLINIKAI TEIKIANT KONSULTACIJOS PASLAUGAS TYRIMO

2020-09-14 Nr. (20)SN-137)SP-80

Vilnius

Lygių galimybių kontrolieriaus tarnyboje (toliau ir – Tarnyba) 2020 m. rugsėjo 3 d. d. gautas pareiškėjo, Europos Sąjungos valstybės narės piliečio (toliau – Pareiškėjas) skundas dėl galimos diskriminacijos kalbos pagrindu. Skunde pažymima, kad š. m. rugpjūčio 31 d. Pareiškėjas atvyko pas VšĮ Klaipėdos miesto poliklinikoje (toliau vadinama ir Poliklinika) dirbantį gydytoją oftalmologą (toliau – Gydytojas) konsultacijai. Pareiškėjas nemoka lietuvių kalbos, todėl kreipėsi į Gydytoją anglų kalba. Gydytojui nesupratus anglų kalbos, Pareiškėją lydėjusi jo sutuoktinė kreipėsi į Gydytoją rusų kalba. Gydytojas nemokėjo ir rusų kalbos. Pareiškėjas nesulaukęs konsultacijos išėjo iš kabineto.

Pareiškėjo įsitikinimu, Gydytojas privalėjo mokėti anglų ir / arba rusų kalbas bei tinkamai suteikti konsultaciją pacientui, nemokančiam lietuvių kalbos.

Lietuvos Respublikos lygių galimybių kontrolierė Agneta Skardžiuvienė (toliau – Lygių galimybių kontrolierė), vadovaudamasi Lietuvos Respublikos lygių galimybių įstatymo 30 straipsnio 1 ir 2 dalimis, 2020 m. rugsėjo 8 d. raštu Nr. (20)SN-137)S-490 „Dėl informacijos pateikimo“ kreipėsi į Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministeriją (toliau – Ministerija), prašydama ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo šio rašto gavimo dienos (kuo skubiau) pateikti paaiškinimą: ar specializuotas asmens sveikatos priežiūros paslaugas teikiantiems gydytojams yra nustatytas reikalavimas – mokėti užsienio kalbą (-as)? Jei taip, kokie teisės aktai tai reglamentuoja; kaip turėjo būti išspręsta situacija, kuomet pacientas nemokėjo lietuvių kalbos, bet jam buvo reikalinga gydytojo konsultacija; ar registruojantis pas gydytojus privaloma nurodyti, kad pacientas nemoka lietuvių kalbos.

2020 m. rugsėjo 22 d. raštu Nr. (20)SN-137)S-490 „Dėl informacijos pateikimo“ Lygių galimybių kontrolierė kreipėsi į Polikliniką, prašydama ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo rašto

gavimo dienos (kuo skubiau) pateikti paaiškinimą: ar Poliklinikoje yra patvirtinta sveikatos priežiūros paslaugų teikimo tvarka (rekomendacijos) pacientams, kalbantiems tik užsienio kalba; jei ne, dėl kokių priežasčių; ar Poliklinika vadovaujasi Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro patvirtintomis Rekomendacijomis dėl asmens sveikatos priežiūros paslaugų prieinamumo pacientams, kalbantiems tik užsienio kalba, užtikrinimo¹; kokios priemonės yra įtvirtintos Poliklinikoje šių rekomendacijų įgyvendinimui; kaip Poliklinikoje sprendžiama situacija, kuomet pacientas nemoka lietuvių kalbos, bet jam reikalinga gydytojo konsultacija; ar registruojantis pas gydytojus privaloma nurodyti, kad pacientas nemoka lietuvių kalbos.

Kartu prašyta pateikti kitą, reikšmingą informaciją, susijusią su Pareiškėjo skunde išdėstytomis aplinkybėmis.

Lygių galimybių kontrolierė

n u s t a t ė:

2020 m. rugsėjo 18 d. Tarnyboje gautame Ministerijos rašte Nr. (1.1.21E-60)10-6734 „Dėl informacijos pateikimo“ (toliau – Ministerijos raštas) nurodyta, kad pagal Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos įstatymo 2 straipsnį valstybinė kalba yra lietuvių kalba. Lietuvos Respublikos sveikatos priežiūros įstaigų įstatymo 16 str. 1 dalyje įtvirtinta, kad sveikatos priežiūros raštvedyba tvarkoma lietuvių kalba. Medicinos dokumentai (ligos ar slaugos istorija, ambulatorinė kortelė, procedūrų paskyrimai ir pan.) pildomi lietuvių kalba. Ligos diagnozė, vaistų paskyrimai bei receptai gali būti rašomi lotynų arba lietuvių kalba.

Ministerija kartu su VšĮ „Investuok Lietuvoje“ parengė rekomendacijas dėl asmens sveikatos priežiūros paslaugų prieinamumo pacientams, kalbantiems užsienio kalba, užtikrinimo. Rekomendacijos buvo pateiktos valstybės asmens sveikatos priežiūros viešosioms įstaigoms, kurių steigėja yra Ministerija arba Ministerija kartu su valstybine aukštąja mokykla. Rekomendacijos buvo paskelbtos Ministerijos interneto svetainėje.

Ministerijos rašte pažymėta, kad Lietuvos Respublikos sveikatos sistemos įstatymo 12 str. 4 ir 5 dalyse nustatyta, kad savivaldybių vykdomosios institucijos organizuoja pirminę sveikatos priežiūrą, taip pat įgyvendina įstatymo deleguotą valstybės funkciją – organizuoja antrinę asmens sveikatos priežiūrą. Poliklinika yra savivaldybės asmens sveikatos priežiūros viešoji įstaiga, kurios

¹ <https://sam.lrv.lt/lt/veiklos-sritys/asmens-sveikatos-prieziura/rekomendacijos-asmens-sveikatos-prieziuros-istaigoms-del-paslaugu-prieinamumo-pacientams-kalbantiems-tik-uzsienio-kalba>.

steigėja Klaipėdos miesto savivaldybės taryba (toliau – Taryba). Taryba turėtų nustatyti asmens sveikatos priežiūros paslaugų prieinamumo pacientams, kalbantiems tik užsienio kalba, užtikrinimo tvarką.

2020 m. rugsėjo 29 d. Poliklinika pateikė Tarybai raštą Nr. 12-200 (toliau – Poliklinikos raštas), kuriame pažymėjo, kad nėra patvirtinusi sveikatos priežiūros paslaugų teikimo tvarkos užsienio kalbantiems pacientams, nes tvirtinti tokią tvarką neįpareigoja joks teisės aktas. Poliklinika savo veiklą organizuoja atsižvelgdama į Ministerijos rekomendacijas asmens sveikatos priežiūros įstaigoms dėl paslaugų prieinamumo pacientams, kalbantiems tik užsienio kalba. Sudarytas sąrašas gydytojų, galinčių teikti paslaugas užsienio kalbomis. Sąrašas skelbiamas poliklinikos interneto svetainėje, kuriai atnaujinti paskelbtas konkursas. Atnaujintoje svetainėje anglų kalba bus pateikta rekomendacijose nurodyta informacija.

Poliklinikos rašte pažymėta, kad antrinio lygio specialistai ambulatorinėje grandyje teikia planinę pagalbą. Pacientas pats pasirenka specialistą, pas kurį pageidauja konsultuotis. Dėl riboto finansavimo ir specialistų trūkumo poliklinika neturi galimybės užtikrinti visų paslaugų teikimo ne valstybine kalba, o dėl nepakankamo užsienio kalbos žinojimo gali atsirasti diagnostinės klaidos, galinčios turėti pasekmių paciento sveikatai. Dėl šių priežasčių užsienio kalba kalbantiems pacientams Poliklinika rekomenduoja dėl planinės pagalbos kreiptis su vertėju arba asmeniu, mokančiu kalbą, kuria kalba pacientas, ir valstybinę kalbą (Vidaus tvarkos taisyklių 34 punktas).

Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos ir Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymai nustato, kad valstybės ir savivaldybių įstaigose ir organizacijose atliekamų administracinių procedūrų kalba yra valstybinė lietuvių kalba. Lietuvos Respublikos medicinos praktikos įstatymas taip pat neįpareigoja gydytojų mokėti užsienio kalbą ir naudoti ją darbe.

Lygių galimybių kontrolierė

k o n s t a t u o j a:

Skundo tyrimo metu buvo vertinama, ar VšĮ Klaipėdos miesto poliklinika, nesuteikusi Pareiškėjui sveikatos priežiūros paslaugų ne lietuvių kalba, nepažeidė Lygių galimybių įstatymo 8 str. 1 punktą nuostatos, įpareigojančių prekių pardavėjus, gamintojus ar paslaugų teikėjus užtikrinti lygias galimybes nepaisant, be kita ko, kalbos.

Tiek Europos Sąjungos, tiek nacionaliniuose teisės aktuose diskriminacija reiškia teisių sumažinimą arba atėmimą tam tikrai kategorijai asmenų dėl kokių nors požymių. Diskriminacijos sąvoka paprastai siejama su lygių galimybių, lygiateisiškumo pažeidimu, o nediskriminavimas – su asmenų lygaus traktavimo, lygių galimybių realizavimo kategorijomis. Konstitucinis visų asmenų lygybės įstatymui principas pažeidžiamas, kai tam tikra grupė asmenų, kuriems yra skiriama teisės norma, palyginti su kitais tos pačios normos adresatais, yra kitaip traktuojama, nors tarp tų grupių nėra tokio pobūdžio ir tokios apimties skirtumų, kad toks nevienodas traktavimas būtų objektyviai pateisinamas. Asmenų lygybės principas iš esmės reiškia diskriminacijos draudimą, o diskriminacija dažniausiai suprantama kaip žmogaus teisių varžymas ar tam tikrų privilegijų teikimas atsižvelgiant į lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų požymius.

Lygios galimybės – tarptautiniuose žmogaus ir piliečių teisių dokumentuose ir Lietuvos Respublikos įstatymuose įtvirtintų žmogaus teisių įgyvendinimas nepaisant lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos (Lygių galimybių įstatymo 2 str. 4 d.).

Nagrinėjamu atveju Pareiškėjas, olandų tautybės asmuo, kalbantis anglų, vokiečių ir olandų kalbomis, kreipėsi į Polikliniką dėl konsultacijos, tačiau negavo Gydytojo sveikatos priežiūros paslaugos (oftalmologo konsultacijos), nes Pareiškėjas ir su juo kartu buvusi sutuoktinė nemokėjo lietuvių kalbos, o Gydytojas nekalbėjo užsienio, šiuo atveju – anglų ir rusų, kalbomis.

Pareiškėjas kartu su skundu Tarnybai pateikė 2020 m. rugsėjo 2 d. Poliklinikos atsakymą į skundą; rašte nurodyta, kad Pareiškėjui buvo siūloma ateiti pas Gydytoją su vertėju, siekiant išvengti diagnostikos klaidų.

Pareiškėjo manymu, Poliklinika turėjo sudaryti visas galimybes gauti sveikatos priežiūros paslaugas anglų arba rusų kalbomis.

Pagal Lietuvos Respublikos Konstitucijos 53 str., valstybė rūpinasi žmonių sveikata ir laiduoja medicinos pagalbą bei paslaugas žmogui susirgus. Įstatymas nustato piliečiams nemokamos medicinos pagalbos valstybinėse gydymo įstaigose teikimo tvarką.

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas 2013 m. gegužės 16 d. nutarime „Dėl Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatymo, Lietuvos Respublikos sveikatos draudimo įstatymo, Lietuvos Respublikos ligos ir motinystės socialinio draudimo įstatymo ir jo pakeitimo įstatymo

kai kurių nuostatų atitikties Lietuvos Respublikos Konstitucijai² suformulavo Konstitucijos 53 straipsnio oficialiąją konstitucinę doktriną, susistemino minėto Konstitucijos straipsnio doktriną. Teismas šiame nutarime pažymėjo, jog valstybės pareiga rūpintis asmens sveikata yra kildinama iš žmogaus teisių į orumą, gyvybę bei teisę į kuo geresnę sveikatą bei socialinės teisės į sveikatos priežiūrą.

Tai reiškia, jog valstybės pareiga rūpintis žmogaus sveikata turi būti aiškinama atsižvelgiant į minėtas teises, nes, neužtikrinus deramos asmens sveikatos apsaugos, asmens teisės į orumą bei gyvybę nebūtų visavertės, kita vertus, asmens teisė į gyvybės gelbėjimą ir išsaugojimą, kai jai kyla pavojus, yra neatsiejama asmens teisės į sveikatos apsaugą dalis.

Taigi užtikrinant deramą asmens sveikatos apsaugą kartu užtikrinama ir asmens gyvybės bei sveikatos, kaip Konstitucinių vertybių, apsauga. Įgyvendinant valstybės priedermę rūpintis žmonių sveikata, įstatymų leidėjas turi pareigą sukurti veiksmingą sveikatos priežiūros sistemą, kuri užtikrintų kokybiškas ir prieinamas sveikatos priežiūros paslaugas, bei užtikrinti kitų su asmens sveikatos priežiūra susijusių veiklų tinkamą funkcionavimą (farmacinę, sveikatos prevencijos ir kitas veiklas). Sveikatos priežiūros sistema turi užtikrinti realų ir veiksmingą asmens teisės į kuo geresnę sveikatą įgyvendinimą. Sveikatos priežiūros sistemos efektyvumas yra tiesiogiai susijęs su: (i) pakankamo farmacijos ir medicinos specialistų kiekio užtikrinimu, (ii) atitinkamos infrastruktūros užtikrinimu – sveikatos priežiūros įstaigų tinklas turi būti atitinkamai išplėtotas ir užtikrintų asmenims teisę gauti deramą sveikatos priežiūrą laiku, (iii) veiksminga sveikatos priežiūros paslaugų teikėjų ir vaistų kontrole bei kokybės priežiūra, (iv) atitinkama sveikatos priežiūros sistemos finansavimo sistema, kuri užtikrintų sveikatos priežiūros paslaugų bei vaistų prieinamumą.

Pagal Lygių galimybių įstatymo 8 str. 1 punktą, prekių pardavėjas, gamintojas ar paslaugų teikėjas, įgyvendindamas lygias galimybes, nepaisydamas lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos, privalo visiems vartotojams sudaryti vienodas sąlygas gauti tokius pačius gaminius, prekes ir paslaugas, įskaitant aprūpinimą būstu, ir taikyti vienodas apmokėjimo sąlygas ir garantijas už tokius pačius ir vienodos vertės gaminius, prekes ir paslaugas.

Tiesioginė diskriminacija yra elgesys su asmeniu, kai lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos pagrindu jam taikomos mažiau palankios sąlygos, negu panašiomis aplinkybėmis yra, buvo ar būtų taikomos kitam asmeniui.

² Nuoroda: <https://www.lrkt.lt/lt/teismo-aktai/paieska/135/ta87/content>

Pareiškėjo manymu, Gydytojas galėjo susikalbėti su Pareiškėju anglų arba rusų kalbomis, tačiau to nepadarė.

Poliklinikos teigimu, pacientams nemokantiems lietuvių kalbos dėl planinės konsultacijos siūloma atvykti su vertėju. Pacientai nekonsultuojami užsienio kalba, nes dėl gydytojų nepakankamo užsienio kalbos mokėjimo gali įsivelti diagnostinės klaidos, galinčios turėti pasekmių paciento sveikatai.

Lietuvos Respublikos pacientų teisių ir žalos atlyginimo įstatymo, reglamentuojančio paciento teises ir pareigas, paciento atstovavimo ypatumus, paciento skundų nagrinėjimo ir žalos, padarytos jo sveikatai, atlyginimo pagrindus, 1 str. 2 d. 3 punktu draudžiama varžyti paciento teises dėl jų lyties, amžiaus, rasės, pilietybės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų, pažiūrų, seksualinės orientacijos, genetinių savybių, neįgalumo ar kitokiais pagrindais, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus, nepažeidžiant bendrųjų žmogaus teisių principų.

Remiantis šia nuostata, gydymo įstaiga privalo užtikrinti, kad sveikatos paslaugos būtų suteiktos visiems pacientams, nepriklausomai nuo, be kita ko, kalbos, kuria jie kalba.

Ministerija informavo Tarnybą, kad yra parengusi rekomendacijas dėl asmens sveikatos priežiūros paslaugų prieinamumo pacientams, kalbantiems užsienio kalba, užtikrinimo. Rekomendacijose numatyta, kad sveikatos gydymo įstaigoms rekomenduojama sudaryti gydytojų, galinčių teikti asmens sveikatos priežiūros paslaugas anglų ir kitomis (rusų, lenkų, vokiečių ir kt.) kalbomis, sąrašą. Su šiuo sąrašu supažindinti registratūros darbuotojus, skelbti jį nurodant kontaktinius duomenis (tel., el. paštas ir pan.) interneto svetainėje. Taip pat sudaryti sąrašą registratūros darbuotojų, galinčių aptarnauti pacientus užsienio kalbomis; įdiegti registratūros telefono meniu anglų kalba.

Galimai ne visuose sveikatos priežiūros įstaigose yra gydytojų, kurie ne tik kad gali susikalbėti su pacientu užsienio kalba, bet ir tinkamai išdėstyti ligos diagnozę, gydymo procesą, neklaidinant paciento bei nesukeliant jam neigiamų pasekmių. Akivaizdu, jog gydytojui, kuriam galėtų būti suteikta teisė konsultuoti pacientą užsienio kalba, turėtų būti išduotas sertifikatas dėl kalbos žinojimo lygio (B2, C1, C2).

Lietuvos Respublikos sveikatos priežiūros įstaigų įstatymas, nustatantis sveikatos priežiūros įstaigų klasifikaciją, jų steigimo, reorganizavimo, likvidavimo, veiklos, jos valstybinio reguliavimo pagrindus, kontrolės priemones, valdymo ir finansavimo ypatumus, Lietuvos nacionalinės sveikatos sistemos įstaigų nomenklatūrą, sveikatos priežiūros įstaigų ir pacientų santykius, atsakomybės už šio įstatymo pažeidimus pagrindus, numato tik įstaigų raštvedybos kalbą. Pagal minėto įstatymo

16 str. 1 dalį, įstaigų raštvedyba tvarkoma lietuvių kalba. Medicinos dokumentai (ligos ar slaugos istorija, ambulatorinė kortelė, procedūrų paskyrimai ir kt.) pildomi lietuvių kalba. Ligos diagnozė, vaistų paskyrimai bei receptai gali būti rašomi ir lotynų kalba.

Pagal Lietuvos Respublikos medicinos praktikos įstatymo, reglamentuojančio gydytojų pagrindines profesines teises, pareigas ir atsakomybę, 5 str. 2 dalį, Sveikatos apsaugos ministerija, išduodama licenciją, privalo įsitikinti, kad asmens profesinis pasirengimas atitinka pirminės medicinos praktikos reikalavimus, asmuo moka valstybinę kalbą pagal Vyriausybės nustatytas kalbos mokėjimo kategorijas. Ši nuostata patvirtina aplinkybes, išdėstytas Poliklinikos rašte, kad teisės aktai reglamentuojantys gydytojų profesines pareigas nenumato reikalavimo mokėti užsienio kalbą. Tinkamam gydytojų pareigų atlikimui būtina mokėti valstybinę kalbą.

Poliklinikos rašte minima Viešojo administravimo įstatymo 33 str. išdėstyta nuostata, kad administracinės procedūros kalba – valstybinė lietuvių kalba. Kai asmuo, dėl kurio yra pradėta administracinė procedūra, ar kiti suinteresuoti asmenys nemoka ar nesupranta lietuvių kalbos arba dėl sensorinio ar kalbos sutrikimo negali suprantamai reikšti savo minčių, administracinėje procedūroje turi dalyvauti vertėjas. Poliklinika nėra viešojo administravimo subjektas (Lietuvos Vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. balandžio 20 d. nutartis)³, tačiau atsižvelgiant į tai, kad Sveikatos priežiūros įstaigų įstatymas nereglementuoja sveikatos priežiūros paslaugų teikimo kalbos, taikomi bendrieji teisės principai (Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 1.8 str., teisės analogija). Kitaip tariant, vertinant aplinkybes, kokia kalba turi būti teikiamos sveikatos priežiūros paslaugos, pagrįstai remiamasi minėta Viešojo administravimo įstatymo nuostata.

Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos įstatymo 7 str. nustato, kad valstybės ir savivaldos institucijų, įstaigų ir organizacijų, ryšių, transporto, sveikatos ir socialinės apsaugos, policijos ir teisėsaugos tarnybų, prekybos ir kitų gyventojų aptarnavimo įstaigų vadovai turi užtikrinti, kad gyventojai būtų aptarnaujami valstybine kalba.

Poliklinikos teigimu, tai pirmas incidentas, kuomet pacientas reiškia nepasitenkinimą dėl užsienio kalbomis (anglų, rusų) nesuteiktų sveikatos priežiūros paslaugų. Pacientui buvo sakoma, kad, išvengiant diagnostinių klaidų, tikslinga ateiti pas Gydytoją su vertėju. Analogiška alternatyva (vertėjo dalyvavimas) asmeniui nemokančiam valstybinės kalbos numatyta ir atliekant administracinę procedūrą. Poliklinikos rašte taip pat pažymėta, kad teikti vertėjo paslaugas pacientams, nemokantiems lietuvių

³ nuoroda: <https://eteismai.lt/byla/59481015324590/AS-143-268-12>

kalbos, Poliklinika neturi finansinių išteklių, be to, jaučiamas trūkumas gydytojų specialistų, todėl reikalavimas mokėti užsienio kalbą būtų perteklinis.

Pagal pirmiau minėtą Konstitucijos 53 str. oficialiąją konstitucinę doktriną, pakankamas farmacijos ir medicinos specialistų kiekio užtikrinimas ir atitinkamas sveikatos priežiūros sistemos finansavimas, užtikrinantis sveikatos priežiūros paslaugų bei vaistų prieinamumą, yra pagrindiniai sveikatos priežiūros sistemos efektyvumo kriterijai.

Vertinant tyrimo dėl galimos diskriminacijos kalbos pagrindu metu surinktą informaciją, pažymėtina, kad dėl tam tikrų kalbų nežinojimo tarp Pareiškėjo ir Poliklinikos įvyko konfliktinė situacija, kuri turėtų būti išspręsta abipusiu susitarimu. Poliklinikos administracijos teigimu, Pareiškėjui buvo siūloma ateiti pas Gydytoją su vertėju, tačiau jis elgėsi arogantiškai ir nebandė spręsti susiklosčiusios konfliktinės situacijos taikiai. Savo ruožtu Poliklinika neturėjo galimybių (žmogiškųjų ir finansinių išteklių) užtikrinti sveikatos paslaugų teikimą Pareiškėjui užsienio kalbomis arba vertėjo dalyvavimą.

Pagal Lygių galimybių įstatymo 17 straipsnį, Lygių galimybių kontrolierius atlieka nepriklausomus tyrimus, susijusius su diskriminacijos atvejais, ir nepriklausomas diskriminacijos padėties apžvalgas, skelbia nepriklausomas ataskaitas, teikia išvadas ir rekomendacijas bet kokiais su diskriminacija susijusiais klausimais dėl šio įstatymo įgyvendinimo, taip pat pasiūlymus valstybės ir savivaldybių institucijoms ir įstaigoms dėl teisės aktų tobulinimo ir lygių teisių įgyvendinimo politikos prioritetų, vykdo prevencinę ir švietėjišką veiklą, lygių galimybių užtikrinimo sklaidą.

Remiantis tuo, kas išdėstyta, tikslinga kreiptis į Poliklinikos steigėją – Klaipėdos rajono savivaldybės tarybą, siūlant patvirtinti taisykles dėl asmens sveikatos priežiūros paslaugų prieinamumo pacientams, kalbantiems tik užsienio kalba, užtikrinimo; išversti jas į kelias pagrindines užsienio kalbas, supažindinti Poliklinikos gydytojus ir personalą bei paskelbti Klaipėdos miesto savivaldybės ir Poliklinikos interneto svetainėse.

Vadovaujantis tuo, kas išdėstyta, konstatuotina, kad VšĮ Klaipėdos miesto poliklinika neturėdama galimybių suteikti sveikatos priežiūros paslaugas anglų ir rusų kalbomis ėmėsi alternatyvių priemonių, siūlant Pareiškėjui atvykti pas Gydytoją su vertėju, nepažeisdama Lygių galimybių įstatymo 8 str. 1 punkto nuostatos, įpareigojančios prekių pardavėjus, gamintojus ar paslaugų teikėjus užtikrinti lygias galimybes nepaisant, be kita ko, kalbos.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, bei vadovaudamasi Lygių galimybių įstatymo 14 str. ir 17 str., 29 str. 2 d. 5 p., 30 str. 3 d.,

Lygių galimybių kontrolierė

n u s p r e n d ž i a:

1. Pripažinti skundą nepagrįstu, nepasitvirtinus jame nurodytiems pažeidimams.
2. Kreiptis į Klaipėdos rajono savivaldybės tarybą, siūlant išnagrinėti šį sprendimą ir apie nagrinėjimo rezultatus bei sprendimo vykdymo eigą informuoti Lygių galimybių kontrolieriaus tarnybą per 30 dienų nuo sprendimo gavimo dienos.
3. Su sprendimu supažindinti Pareiškėją ir VšĮ Klaipėdos rajono poliklinikos vadovą, Klaipėdos miesto savivaldybės merą.

Sprendimas gali būti skundžiamas Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka Lietuvos administracinių ginčų komisijai (Vilniaus g. 27, 01402 Vilnius) arba apygardos administraciniam teismui.

Lygių galimybių kontrolierė

Agneta Skardžiuvienė